

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo Sveta za zdravstvo o delu v letu 1957

(Gradivo za 4. skupno sejo OLO — nadaljevanje)

Cepljenje proti otroški paralizi

V letu 1957 je bila začeta velika in pomembna preventivna zdravstvena akcija — cepljenje proti otroški paralizi. Bolezen je leta 1956 nastopila v epidemski obliki in je zato povzročila razne protiukrepe zdravstvene službe. Tako je bil v republiškem merilu in v sklopu Infekcijske klinike ustanovljen poseben center za študij te bolezni, nabavljeni so bili dragoceni pripomočki za zdravljenje njenih težkih oblik, posebno tistih, ki so združene z ohromitvijo dihalnega mišičevja, izvršena so bila vsa preddela za ustanovitev in gradnjo virusološkega inštituta Solvenije in za študij ter diagnostiko obolenj, ki jih povzročajo virusi. Inštitut je bil do konca leta 1957 zgrajen do strehe in bo sredi leta 1958 že obratoval.

Tudi v ljubljanskem okraju je bolezen nastopila epidemsko in pustila svoje težke posledice: leta 1956 je bilo (brez Kočevja) prijavljenih 90 primerov obolenj, od teh 11 smrtnih primerov; leta 1957 je bilo na razširjenem področju okraja zabeleženih 16 obolenj z 1 smrtnim primerom, in to: po 3 primeri v občinah Ljubljana-Center in Medvode, po 2 primera v občinah Moste, Kamnik in Ivančna gorica, po 1 primer pa v občinah Šiška, Polje, Rudnik in Grosuplje.

Ker se je torej bolezen pojavila skoraj na vsem terenu in ker ima Slovenija glede otroške paralize evropsko epidemiološko situacijo in je zato po tej težki bolezni najbolj ogrožena, so bile že v letu 1956 izvedene nujne predpriprave, kako zagotoviti sredstva in pridobiti iz ZDA zadostno količino Salkovega zaščitnega cepiva, ki je po tamkajšnjih izkušnjah pokazalo očitvene uspehe pri zaščiti prebivalcev pred tem obolenjem, primerno pa je tudi po mednarodnih zdravstvenih forumih.

Ob veliki uvidevnosti delovnih kolektivov okrajnih in občinskih gospodarskih organizacij, z dotacijo Okrajnega ljudskega odbora in Okrajnega ZSZ ter s prispevki staršev, ki so za cepljenje (3 injekcije) prispevali 600 din, so bila zbrana sredstva, zbrana za akcijo in za nakup cepiva. Prispevali so:

Gospodar. organizacije	40.000.000 din
OLO Ljubljana	10.000.000 "
Okrajni ZSZ	16.000.000 "
Starši	27.928.200 "
Skupaj	93.928.200 din

Starši so skoraj brez ugovora prispevali nanje odpadli del plačila, saj je bilo možno poravnati ga v več obrokih, ob prvi in drugi injekciji. Socialno ogroženim so stroške krile pristojne občine.

Cepljenje je bilo izvedeno oktobra 1957 — prva injekcija, in novembra 1957 — druga injekcija, in je zajelo otroke rojstnih letnikov 1951 do 1957. Tretjo injekcijo, ki se praviloma daje 6 do 7 mesecev po drugi in ki okrepi odpornost proti bolezni, dobivajo otroci v juliju 1958. Cepljenje je zajelo torej vse predšolske otroke našega okraja, v programu pa je še cepljenje šolskih otrok.

Z dvema injekcijama je bilo leta 1957 cepljenih 32.625 otrok, samo eno injekcijo pa je dobilo 1236 otrok (razlog je povečini bolezen ob prvi injekciji ali drug objektiven vzdrček).

Po občinah je bil odziv za cepljenje sledeč:

Občina	Cepljeni	
	dvakrat	enkrat
Center	3282	298
Šiška	1992	22
Vič	2041	113
Bežigrad	2021	116
Moste	1192	36
Rudnik	1042	50
Polje	1405	6
Šentvid	1361	34
Črnuče	498	19
Kamnik	2258	134
Domžale	1918	12
Mengeš	526	14
Moravče	453	—
Medvode	872	5
Litija	1465	35
Grosuplje	789	42
Ivančna gorica	1077	18
Vrhnika	1109	10
Dobrova	629	46
Borovnica	591	35
Logatec	575	—
Cerkljica	1131	35
Loška dolina	284	10
Kočevje	2123	30
Ribnica	614	90
Velike Lašče	395	12
Sodražica	298	5
Dobropolje	704	9

kar pri 36.588 otrocih letnikov 1951 do 1957 izkazuje 86,4% dvakrat cepljenih otrok. To pa je uspeh, ki daje upravičeno upanje, da bo zaščitno cepljenje proti otroški paralizi obvarovalo naše otroke — posebno ker je bilo istočasno izvajano v vsej Sloveniji — pred to težko in drago boleznijo (enoletno zdravljenje stane našo skupnost 1 milijon). Upanje utrjuje tudi stanje v letu 1958, ko pri cepljenih otrocih do junija ni bil odkrit še noben primer obolenj, dva odkrita primera pa sta zabeležena pri necepljenih otrocih.

Skrb za zdravstveni kader

Razvoj zdravstva in velike naloge javne zdravstvene službe narokujejo skrb za novi zdravstveni

kader. Kljub znatnemu prizadevanju v tej smeri že v preteklih letih pa je še zmeraj čutili pomanjkanje srednjega in visokega medicinskega kadra tako v okrajnih zdravstvenih zavodih in tudi v občinskih zdravstvenih domovih in postajah.

Okrajni ljudski odbor je v letu 1957 potrošil za usposabljanje zdravstvenega kadra 13.055.862 din, od tega za prejemke zdravnikov stažistov in specializantov 11.534.616 din, za štipendiranje srednjega medicinskega kadra pa 1.521.246 din. S temi sredstvi se je ob začetku leta 1957 usposabljal 53 zdravnikov (19 stažistov in 34 specializantov) ter 31 srednjega medicinskega kadra.

Od teh je med letom končalo študije 29 zdravnikov in 14 srednjega kadra. Specialistov — stomatologov, pediatrov, okulist, biokemik, specialist iz šolske higijene in boleznih nosa, ušes in grla, splošne higijene in zdravnikov stažistov, ki so bili glede na potrebe zdravstvene službe dodeljeni Polikliniki, Centralni šolski polikliniki, Dečje-

mu domu, okrajni higienski postaji in v zdravstvene domove Šiška, Moste, Polje, Vič in Dobrova, srednji medicinski kader (medicinske sestre, sanitarni tehnik, babice) pa je bil dodeljen Centralnemu disperzerju za žene, Antituberkuloznemu centru, Polikliniki, higienski postaji ter zdravstvenim domovom, kjer je bila pač potreba in možnosti, zadovoljiti jih.

Ze iz navedenega je razvidno, da OLO in Svet za zdravstvo mislita na sedanje in bodoče potrebe zdravstva v okraju in da se, čeprav počasi, že odpravljajo najbolj boleče personalne pomanjkljivosti. Toda potrebe so še velike, še manjka zdravnikov specialistov (saj je največja okrajna specialistična zdravstvena ustanova Poliklinika odvisna od honorarnih kliničnih zdravnikov), zobozdravstvenih delavcev, higienskih tehnikov potrebujemo skoraj neomejeno število, zmeraj je premalo medicinskih sester (glej tabelo ob koncu poročila). Tu ni samo denar, ki bi omogočil večje možnosti štipendiranja, tudi so sredi še objektivne težave, ki problem zdravstvenih kadrov vrte v začaranem krogu in izven dosega Sveta za zdravstvo.

Vsaj kratko je tu omeniti problem zobozdravstvenih delavcev in njihov usposabljanje, problem dentistične šole in šole za sanitarne tehnike, poleg tega pa še problem zdravniške morale.

VABILO

na 4. skupno sejo okrajnega zbora in zbora proizvajalcev OLO Ljubljana

Na podlagi 83. čl. zakona o okrajnih ljudskih odborih ter 48. čl. Statuta okraja Ljubljana

sklicujem

4. skupno sejo obeh zborov, ki bo v petek, dne 21. novembra 1958, ob 9. uri dopoldne v veliki sejni dvorani na Magistratu v Ljubljani.

Predlagam naslednji

dnevni red:

1. Poročilo Sveta za zdravstvo o delu v letu 1957.
 2. Potrditev odredbe Sveta za tržišče o določitvi cen na drobno nekaterim kmetijskim pridelkom.
 3. Garancije.
 4. Potrditev pravilnika o plačah uslužbencev Zavoda za združeno gradnjo OLO Ljubljana.
 5. Potrditev pravilnika o položajnih plačah in posebnih dodatkih okrajnih zdravstvenih zavodov.
 6. Sprememba odloka o določitvi položajnih plač uslužbencev upravnih organov in zavodov OLO Ljubljana.
 7. Sprememba sklepa o kategorizaciji občin.
 8. Odlok o spremembah odloka o poklicni gasilski četi.
 9. Odločba o sistematizaciji delovnih mest v poklicni gasilski brigadi.
 10. Sklep o sestavi Sveta za šolstvo okrajnega ljudskega odbora Ljubljana.
 11. Prevzem nekaterih srednjih, strokovnih in vajejskih šol bivšega okraja Trbovlje v pristojnost OLO Ljubljana.
 12. Prenos Dijaške kuhinje Vič na ObLO Ljubljana-Vič.
 13. Prenos Doma starih v Loki pri Radečah na ObLO Radeče.
 14. Pravila Servisa za prevozne storitve okrajnih in občinskih organov in zavodov v Ljubljani.
 15. Personalne zadeve.
- Vsak ljudski odbornik ima pravico ustno ali pisмено predlagati spremembo ali dopolnitev dnevnega reda.
- Morebitno odsotnost javite Skupščinski pisarni OLO, Kresija, soba št. 16, I. nad. (telefon 21-939).

Predsednik
okrajnega ljudskega odbora
dr. Marijan Dermastia l. ž.

Pomanjkanje zobnih terapevtov je znano. Posledica je čakanje v zobnih ambulantah, prazni zobni stoli v splošnih in celo v otroških zobnih ordinacijah, dejstvo pa, da v Ljubljani in Sloveniji ni denticistične šole. Je namesto nje Stomatološka fakulteta, ki usposablja visokokvalificirani zdravstveni kader, toda počasi, zelo počasi. Svet je večkrat obravnaval ta problem; ugotavljal je škodo, ki zaradi skoraj »kartelno« omejenega števila zobozdravstvenih delavcev ustvarja stanje odvisnosti bolnikov in celo zdravstvenih oblasti od zobnih delavcev, ki se zavedajo, da so iskani, vendar do sedaj — razen z novo ureditvijo privatne prakse — še ni čutili, da bi se stvari premaknile z mrtve točke.

Tudi sanitarno higienska služba potrebuje nove sanitarne tehnike in higienike. Občinski sanitarni inšpektorati so nezasedeni, po en sanitarni tehnik je določen za dve — tri občine ali za celo področje (Sanitarni inšpektorat Ribnica za vso bivšo Kočevsko), kar seveda ne ustreza razvoju sanitarne in (v tem primeru tudi) upravne službe in potrebam, ki sanitarno higienski službi občin nalaga velike naloge in odgovornosti. Pa tudi tu moramo ugotoviti objektivno možnost, če šola sanitarnih tehnikov v sedanjih omejenih, provizoričnih in zastarelih prostorih in prilikah ne more producirati več kot to, ker se tu ugotavlja: pomanjkanje srednjega sanitarno-tehničnega kadra. Ker je to republiška pristojnost, je pač čakati, da se dogradi nova šola za sanitarne tehnike, do tedaj pa še z večjo zavestjo in odgovornostjo sanirati naše občine na sedanji način »bazenske« organizacije sanitarno inšpekcijske službe.

Ne objektivne, pač pa subjektivne so težave pri samih zdravnikih, naših stažistih in specializantih, ki ob končanju študija, staža ali specializacije radi pozabljajo na sredstva, ki jih je zanje potrošil okrajni ljudski odbor, ter na pogodbo, ki so jo podpisali in ki jih obvezuje za službo v vsem okraju. Vsak želi ostati v Ljubljani, v centralnih zdravstvenih zavodih, ideal mu je specializacija, seveda spet na nove in — za zdaj — še nerentabilne stroške okraja. Tu se začenja vprašanje morale, na katero je v letu 1937 naletel Svet za zdravstvo bolj kot prejšnja leta. Problem se je pojavil večkrat, takrat ko je Svet dirigiral nove zdravnike na prazna mesta pasivnih naših predelov (Moravče, Stari trg, Ivančna gorica), ko je reševal večkrat nemogoče zahteve po honorarjih, rednem in nadurnem delovnem času, vprašanje discipline, zdravniških obiskov in pripravljenosti, iz česar vsega pa je bila evidentno opazna želja po hitrem in čim večjem, celo privilegiranem honorarju, pozabljala oziroma izgubila pa se je pri tem humanost in socialna stran poklica, ki je kot osnova zdravniške etike in morale bila svoj čas karakteristika zdravstveni službi in zdravniku posamezniku.

Vitalno statistični pokazatelj o uspešnosti zdravstvene službe

Za zaščito in napredek ljudskega zdravja daje ljudska oblast leto za letom velika denarna sredstva. Upravičeno sprašujejo zastopniki ljudstva, da li se v ljudsko zdravstvo vloženi kapital obrestuje in da li razpolaga zdravstvena služba z vitalno-statističnimi dokazi, ki naj objektivno prikažejo uspešnost zdravstvene politike in naporov organizacije zdravstvene službe.

Zdravstvena služba razpolaga s pomembnimi vitalno statističnimi pokazatelji za področje bivšega mestnega ljudskega odbora Ljubljana, katere zbira tudi vnaprej za področje mestnih občin, od leta 1936 tudi za vse občine okraja, od leta 1958 pa tudi za občine bivšega okraja Kočevje.

V predmetni študiji skušamo podatki le nekaj glavnih vitalno statističnih pokazateljev, ki naj pokažejo uspeh zdravstvene službe in napredek zdravstvenega stanja, istočasno pa tudi probleme, katerim je treba v okviru zdravstvene službe vsega okraja ali posameznih občin posvetiti posebno pažnjo.

Predhodno je potreben bežen vpogled v gibanje števila prebivalstva. Glede na ponovne teritorialne spremembe območja mesta Ljubljane moramo ugotoviti, da porast ni v glavnem posledica prirodnega prirastka. Številke prikazujejo povečanje števila prebivalcev zlasti po inkorporaciji bivše občine Vič, Moste in Zgornja Siška v letu 1953, velike teritorialne spremembe so se vršile tudi po osvoboditvi v vključitvi novih predelov, ki sedaj ustrezajo pomerju mestnih občin.

Prav tako so bile ponovno izvedene upravno-teritorialne spremembe območja ostalih občin okraja in konec leta 1957 celo vključitev okraja Kočevje, zaradi česar ni možno podati današnjemu stanju ustrezne vitalno-statistične podatke za okraj, marveč le podatke za leto 1957, točnejša vitalno-statistična študija pa se navaja za področje mestnih občin Ljubljane.

Mesto, ki je imelo leta 1851 le 16.144 prebivalcev, naraste leta 1900 na 37.518, leta 1910 na 41.711, v letu 1918 na 51.353, leta 1931 na 59.788, v letu 1936 po prvem uradnem štetju, ki je bilo izvršeno po inkorporaciji bivših občin Vič, Moste, Zg. Siška, pa ima Ljubljana že 85.484 prebivalcev.

Po drugi svetovni vojni naraste število prebivalcev zaradi priključka Šentvida, Polja in nekaterih drugih perifernih področij ter zaradi priseljevanja mladih ljudi s podeželja, deloma pa tudi zaradi izrednega prirodnega prirastka, na 119.169 v letu 1950, v letu 1955 je znašalo število prebivalcev že 145.500, v letu 1956 151.237, v letu 1957 pa 165.179.

Število vseh prebivalcev okraja Ljubljana (še brez Kočevja) je znašalo v letu 1956 290.957, v letu 1957 pa 296.143.

Za presojo življenjske sile gotovega kraja ali področja je pomembna statistika umrljivosti in rojstnosti.

Umrljivost v letu 1919, ko so v Ljubljani padale žrtve vojnih naporov, gripe in črevesnih nalezljivih bolezni, je odsegla visoko stopnjo 17,5 na 1000 prebivalcev, kateri stopnji v letu 1945 po hudih vojnih naporih druge svetovne vojne ustreza številka 17,15. Vendar je velika razlika v poteku krivulje umrljivosti po prvi in drugi svetovni vojni. Dočim je po prvi svetovni vojni umrljivost šele v letu 1931 padla izpod 10 na 1000 prebivalcev, to je na 9,9, je umrljivost po drugi svetovni vojni nedvomno zaradi intenzivnega napora zdravstvene službe že tretje leto po letu 1945 padla od 17,15 na 9,8, nakar nadalje pada in dosega v letu 1953 do tedaj še v Ljubljani nezaznamovano nizko stopnjo — 7,4, v letu 1955 7,44, v letu 1956 7,74, v letu 1957 pa 7,34 na 1000 prebivalcev.

Ta številka umrljivosti je za okraj Ljubljana nekoliko višja in znaša za leto 1955 8,6, v letu 1957 pa 7,75 na 1000 prebivalcev.

Razpolagamo tudi s podatki, iz katerih je razvidna umrljivost v posameznih mestih in ostalih občinah okraja; številke sicer niso dokončno pomembne, ker gre za premajhne edince, vendar pa bodo po nekaj letih mogle služiti kot študijska osnova in celo kot osnova za ukrepe zdravstvene službe v posameznih občinah, s posebnim ozrom na ugotovljeno dejstvo, da je umrljivost v okoliških občinah v glavnem višja kot pa v večini mestnih občin.

Pomemben je potek števila rojstev. Dočim je prva svetovna vojna bistveno zavrila število rojstev, saj je znašala nataliteta v letu 1918 le 8,3 na 1000 prebivalcev, ter je šele v letu 1922 dosegla stopnjo umrljivosti, bila v letih 1925, 1934, 1940, 1943, 1944, 1945 nižja od umrljivosti, se pravi, da je umiralo več Ljubljančanov, kot se jih je rodilo, je slika po osvoboditvi drugačna. To ni zasluga samo življenjske sile stalnega prebivalstva Ljubljane, ampak je posledica življenjske moči mladih ljudi s podeželja, ki so se po osvoboditvi selili v Ljubljano, in pa prebivalstva novopriključenih občin. Rojstnost takoj po osvoboditvi nenavadno naraste, dosega v letu 1950 še nikoli doseženo stopnjo 27,2 živorojenih na 1000 prebivalcev, katera številka naslednja leta razumljivo pada in dosega v letu 1955 stopnjo 16,64, leta 1956 že 15,9, v letu 1957 pa 14,97.

Večja rojstnost v podeželskih občinah povzroča, da je stopnja rojstnosti za ves okraj višja kakor samo za mesto in znaša v letu 1956 17,9, v letu 1957 pa 17,02. Število rojstev bistveno presega število smrti, kar je pomembno merilo življenjske moči prebivalstva.

Prikaz števila živih rojstev v letu 1957 v posameznih občinah okraja daje prizadetim gotove smernice in bodo te številke v teku nekaj let tudi vitalno-statistično pomembne. Število rojstev pa gotovo nalaga odgovornim činiteljem imperativne dolžnosti glede patronažne službe, zadostnega števila otroških ustanov, šol, športnih prostorov, počitniških kolonij, šolskih kuhinj, otroških okrevališč, mreže šolskih posvetovalnic, dispanzerjev in drugih zdravstvenih ustanov, določenih za zaščito zdravja naše mlade bodočnosti.

Pomemben pokazatelj za presojo zdravstvenega stanja kraja je število, predvsem pa nastopanje gotovih nalezljivih bolezni. Število nalezljivih bolezni je od prvih let po osvoboditvi bistveno padlo. Brez prave moči smo proti običajnim nalezljivim boleznim otroške dobe, ošpicam, rdečkam, škrlatinki in nalezljivemu vnetju priušesne žleze ali mumpsu. Tudi v letu 1955 in 1956 začeto zaščitno cepljenje proti oslovskemu kašlju je bilo izvedeno v premajhnem obsegu.

Važno pa je, da smo imeli v okraju leta 1957 le 6 primerov trebušnega tifusa, 69 primerov paratifusa, 56 gripe, 40 primerov Sallmonelle Oranienburg, 3 primere mišjega tifusa in 566 primerov nalezljivega vnetja jeter z 2 smrtnima izidoma.

Higienska ureditev preskrbe s pitno vodo, odvoda odplak, ureditev higienskih stanovanj in njih okolice, asanacija obratovanj z živili, asanacija šol, predvsem pa napredek komunalne higijene — kar dosega v podeželskih občinah še posebno z akcijami malih asanacij, kjer ima vodilno vlogo Rdeči križ — dosega leto za letom boljše uspehe, ki bodo vzporedno z intenzivnejšo zdravstveno prosveto vodili

k še večjemu zmanjšanju števila bolezni »nečistoče«.

Velika akcija zaščitnega cepljenja proti otroški paralizi bo nedvomno preprečila nadaljnje nastopanje te težke bolezni, na kateri je lansko leto obolelo v okraju 90 oseb, od katerih jih je 11 umrlo.

Kot očividni primer uspeha organizirane preventivne akcije proti nalezljivim boleznim se prikazuje potek davice v Ljubljani. Se v letu 1946 je obolelo 71,2 otrok na 1000 prebivalcev, a nemudoma izvedena akcija zaščitnega cepljenja, ki je od istega leta do lani zasedla 28.008 dojenčkov, s šolskimi otroki pa preko 45.000 otrok, je povzročila bistven padec obolenj, tako da je lani obolelo le 1,45 oseb na 1000 prebivalcev. Vsi, sicer redki smrtni primeri v letih, ko se izvaja zaščitno cepljenje, so nastopili pri osebah, ki iz raznih vzrokov niso bile cepljene.

Prikaz vzrokov smrti prebivalcev Ljubljane in primerjava istih v letih 1935, 1945, 1953 in 1956 je prav tako pomembna. Na prvem mestu vzrokov smrti so tudi lani bolezni krvnega obtoka; te smrti najbolj naraščajo. Medtem ko je v letu 1935 umrlo 12,71, leta 1945 14,39, leta 1953 22,86% vseh v Ljubljani umrlih na navedenih boleznih, naraste v letu 1956 ta odstotek na 28,90. To se pravi, da je blizu 30% vseh umrlih umrlo zaradi bolezenskih stanj, ki imajo v veliki meri izvor v nezdravem načinu življenja, neenakomernem in prekomernem naprežanju, nezmernem uživanju alkohola, nikotina in v drugih često preprekljivih razlogih. Na drugem mestu so novotvorbe, na tretjem mestu boleznih dihal, na četrtem mestu živčne in duševne bolezni, na petem mestu nezgode, samomorji in drugi načini nasilne smrti.

Prikaz kaže na eni strani uspehe zdravstvene službe, ki so razvidni iz padanja smrtnosti na tuberkulozi, kužnih in parazitskih boleznih, bolezni prebavil, izločil, smrtnosti zaradi komplikacij nosečnosti in poroda, bolezni novorojenčkov (z izjemo novorojenčkov do 1 meseca starosti) in drugih bolezni, katere moderna medicina že uspešno preprečuje oziroma zdravi.

Na drugi strani pa daje prikaz popolnoma določene smernice glede preventivnih in kurativnih ureditev glede preprečevanja in uspešnega zdravljenja v prednem odstavku navedenih bolezenskih in smrtnih vzrokov, s katerimi se zdravstvena služba drugod že bolj načrtno in uspešneje bori.

Bistveno pada smrtnost za tuberkulozo

Dočim je smrtnost na tuberkulozo po prvi svetovni vojni (l. 1918) od 20,1 na 10.000 prebivalcev v letu 1934 padla izpod 10 in je polagoma padala ter dosegla najnižjo stopnjo 7,05 na 10.000 prebivalcev v letu 1940, kaže bistveno drugačen potek v drugi in neposredno po drugi svetovni vojni. Zaradi težkih vojnih prilik hitro narašča in dosega v letu 1945 stopnjo 25,9 na 10.000 prebivalcev, smrtnost pa že tretje leto po osvoboditvi pada izpod 10 in dosega v letu 1953 le še stopnjo 8,3, v letu 1956 3,1, v letu 1957 pa 1,27 na 10.000 prebivalcev, katero stopnjo doslej v Ljubljani še nikoli nismo zaznali.

V mestnih občinah ljubljanskih je umrlo lani 21 oseb, v vsem okraju pa 27 oseb na tuberkulozi ali 0,9 na 10.000 prebivalcev, prerazporejeno za ves okraj, torej še manj kot pa znaša stopnja v mestu samem.

Detaljni podatki po občinah kažejo bistvene razlike in bodo v teku let predmet študija in ukrepov protituberkulozne borbe.

Posebno važen indikator uspehov zdravstvene službe in celo zdravstvene kulture je potek umrljivosti dojenčkov tako v relaciji nasproti živorojenim in nasproti številu smrtnih primerov sploh.

Dočim je v letu 1918 umrlo 19,6 dojenčkov od 100 živorojenih, v letu 1934 še 17,7, v letu 1945 pa 10,8, pod vplivom uspešne zdravstvene zaščite ta odstotek po osvoboditvi pada od leta do leta, v letu 1953 znaša 4,5, v letu 1954 4,8, v letu 1956 3,56, v letu 1957 pa 2,83 od 100 živorojenih. Ta odstotek je znašal za območje celega okraja v letu 1956 3,8, v letu 1957 2,9 na 100 živorojenih, kar govori za uspešno zdravstveno službo v vseh občinah okraja, čeprav je patronažna služba in dispanserska mreža v mestnih občinah prilično močnejša.

Studij umiranja dojenčkov v posameznih občinah kaže pomembne razlike, katerih vzrok mora zdravstvena služba študirati in odrediti potrebne ukrepe.

Pomemben vitalno statistični pokazatelj pomeni tudi potek umiranja dojenčkov v relaciji nasproti smrtnim soloh. Dočim je leta 1918 umrlo le 10,7 dojenčkov na 100 smrtnih primerov in je ta odstotek znašal v letu 1941 8,67, v letu 1942 6,2, ta odstotek po osvoboditvi naraste in znaša v letu 1946 12,3, v letu 1947 16,3, padel v letu 1950 na 15,8, v letu 1953 na 11,9, v letu 1955 na 7,3, leta 1956 na 7,2, v letu 1957 pa na 5,7, dočim znaša ta številka v okrajnem merilu 6,09.

Umrliost dojenčkov do 1. meseca starosti je v zadnjih letih narasla; dočim je v letu 1945 umrlo 46,01 dojenčkov v 1. mesecu starosti, t. j. od vseh dojenčkov umrlih do 1. leta, je ta odstotek v letu 1953 narasel na 56,50, v letu 1955 na 64,35, v letu 1957 pa na 72,86%, se pravi, da je od vseh dojenčkov umrlih do 1. leta starosti, umrlo 72,86% že do 1. meseca starosti. Ta statistična ugotovitev je sicer logična posledica zmanjšanja umiranja dojenčkov, vendar daje ta ugotovitev slutiti, da so vzroki tudi prenatalnega značaja. Uspešno je bilo rganizirano prenatalno skrbstvo, posvetovalnice za žene, posebno noseče žene. Centralni otroški dispanzer in Centralni dispanzer za žene v okrajnem merilu širita mrežo prenatalnega in otroškega skrbstva.

Marsikje presojajo višino zdravstvene kulture naroda po stopnji otroške umrljivosti. Zato navedeni vitalnostistični pokazatelji nalagajo tudi nam še v nadalje velike dolžnosti: urediti je organizacijo zdravstvene mreže, ki naj pravočasno doseže vse nosečnice in žene po porodu, da se čimprej preprečijo stanja, ki ogrožajo zdravje žene same, morejo pa imeti tudi kvarni vpliv na zdravje še nerojenega in rojenega otroka;

z uspešnim poukom in ustvaritvijo možnosti pravilne prehrane nosečnic se more preprečiti kvarni vpliv neprimerne ali nezadostne prehrane na zdravje matere in posredno tudi na zdravje otroka, kar je važno tudi glede preprečevanja tako pogostega rahitisa;

s poukom bodočih mater glede evgeničnih principov, skrbi za njih lastno zdravje, naj se združijo pouk o negi dojenčka in naj se v zdravstveni ustanovi oziroma po ojačani patronažni službi uče žene spretnosti, ki so posredno ali neposredno v zvezi z zdravim materinstvom; ker pomeni nepoznavanje osnov

lastnega telesnega in duševnega razvoja in razvoja otroka nevarnost za zdravje istega, je uvesti obvezni pouk o negi dojenčka, združen s poukom osnovnih principov nege žene in ekonomike zdravega higienskega življenja za vso mladino;

pravočasno je pristopiti k ustreznim rešitvi vprašanja zaposlitve žene v nezdremem, telesno oziroma mentalno higiensko neprimernem delovnem okolju in pričeti z ustvarjanjem boljših pogojev, ki bodoči materi stvarno olajšajo materinstvo. S tem se bistveno ustvarjajo boljši prenatalni pogoji za zdrava rojstva in zdravje otroka. Okrepiti je predvsem v okoliških občinah patronažno službo in ji omogočiti strokovni razvoj v vseh smereh njenega dela.

Ze glavni vitalnostistični pokazatelj kažejo, da je kapital, ki ga ljudska oblast vlaga v zdravstveno službo, ugodno naložen in da se že kažejo obresti v bistvenem izboljšanju zdravstvenega stanja prebivalstva. To pa opravičuje zdravstveno službo, da pristojne organe ljudske oblasti še nadalje prosi, da ji omogočijo uspešno borbo za boljše zdravje ljudstva, še posebno pa za zdravje naših mater in otrok.

Perspektivni načrt razvoja zdravstva v okraju v letih 1957—1961

Družbeni standard je v nemajhni meri odvisen od stopnje zdravstvene službe. Javna zdravstvena služba — pravilno organizirana in strokovno popolna — more zato znatno prispevati pri dvigu družbenega standarda. Nadaljnji razvoj in utrditve javne zdravstvene službe je zato tudi v letih 1957—1961 cilj pristojnih organov in družbe.

Okrajni ljudski odbor Ljubljana je za zdravstvo prispeval ogromna sredstva. V desetih letih so bile ustanovljene in zgrajene ključne zdravstvene ustanove (Centralni otroški dispanzer, Centralni dispanzer za žene, Mestna porodnišnica, Poliklinika), ki skupaj z že obstoječimi (Centralna šolska poliklinika, Antituberkulozni center, Zobna poliklinika, Okrajni higienski zavod, Dečji dom, Materinski dom) dajejo osnovo in smer nadaljnemu razvoju okrajne zdravstvene službe. Ta se kaže v prizadevanju, nuditi delovnemu ljudstvu popolno zdravstveno varstvo na najbolj strokovni in najlažje dosegljivi način (kurativa), z zaščitnimi merami (dispanzerji, posvetovalnice, cepljenja) pa utrditi preventivo do najvišje možne stopnje.

Zdravstvena služba se je razvila v polni meri z ustanovitvijo občinskih zdravstvenih domov. Ustanovljeni za območja posameznih občin, nudijo osnovno zdravstveno varstvo prebivalcem občin, s preventivnim delovanjem svojih dispanzerjev in posvetovalnic pa zaščitno delujejo na področju zdravstvenega varstva mater in otrok, šolskih otrok, pri preprečevanju nalezljivih bolezni in pri utrjevanju zdravstvene prosvete.

Zdravstvena služba občin pa je prostorno in personalno nezadostna. Do leta 1961 jo je izpopolniti, če naj strokovno ustreza in uspešno prispeva svoj pomembni delež pri družbenem standardu. Zidava zdravstvenih domov iz sredstev občin in okraja ter ustanovitev novih obratnih ambulant je zato nujni imperativ in prva zahteva perspektivnega načrta.

Ustanoviti in usposobiti je Mestno bolnico v Ljubljani. Nezadosten posteljni fond naših klinik ter že zdavnaj preživeta ureditev kliničnih bolnic ne zmoreta zmeraj večjih bolniških potreb. Dejstvo je, da težki

bolniki čakajo na sprejem v klinične bolnice dalj, kot je to medicinsko dopustno. Tudi oskrbni dan kliničnih bolnic, ki delno vključuje stroške Medicinske fakultete in ki ga morajo plačevati okrajni ZSZ in občine, je za koristnike in plačnike razmeroma visok in narekuje — poleg osamosvojitve v kadru in stroki — izgraditev Mestne bolnice v Ljubljani. Ker so priprave uspešno zaključene, je združiti vsa prizadevanja in sredstva, da se čimprej usposobi Mestna bolnica s 300 do 320 posteljami in 3 oddelki (kirurški, interni, otološki). Zdravstvu so znane potrebe prosvete in dejstvo, da bi preureditev Mladike v učni zavod terjala manj sredstev, kot pa jih zahteva Mestna bolnica. Toda problem in potreba po Mestni bolnici s tako rešitvijo ostane, le da bo z novogradnjo zahteval znatno večjih sredstev.

Dokončna izgradnja in oprema vseh petih objektov Poliklinike v Ljubljani je naš plan za leti 1958 in 1959. Tu gre predvsem za usposobitev petega trakta E (ortopedija, kardiologija, reuma, profesionalne bolezni), ki je sicer dograjen, potrebna sredstva pa so predvidena v glavnem za ureditev ordinacij in dejavnosti tega trakta.

S priključitvijo bivšega okraja Kočevje je okraj Ljubljana prevzel področje, ki v zdravstvu zahteva vso pomoč in podporo. Utrjevanje zdravstva v strokovnem in socialističnem duhu je za to področje zahteva, ki v petih letih mora biti izpeljana poleg zgraditve bolnice v Kočevju. Ta je za ta predel prvi problem in naš načrt za leta do 1961. Kočevska je brez osrednje zdravstvene ustanove in kljub oddaljenosti (od Kolpe sem) vezana na Ljubljano. Problem bolnice je bil že svoječasno sprožen, načrti izdelani, lokacija v Kočevju odobrena in potrjena po republiških organih, zaradi pomanjkanja sredstev pa zamisel ni realizirana. Načrt predvideva bolnico s 135 posteljami (oddelki: kirurgija, interna, ginekologija in porodništvo, pediatrija) ter vso ambulantno dejavnost in opremo ter okrog 90 uslužbenecv (medicinskih in administrativnih). Po načrtu bi gradnja in oprema terjala 500 milijonov dinarjev. Nujnost izgradnje izpričuje poleg navedenega tudi ekonomski račun, ki zaradi odpadlih dragih potnin in podobnega izkazuje amortizacijo novogradnje v dvajsetih letih.

Dejavnost zdravstva s pristojnosti OLO Ljubljana in tudi njen bodoči razvoj je bistveno drug, kot dejavnost in razvoj »republiškega« zdravstva. Težišče zdravstva okraja in občin je ambulantno kurativno zdravljenje (zdravstveni domovi, ambulante, Poliklinika) in poudarjena skrb za preventivni del zdravljenja (dispanzerji, posvetovalnice). Ta dejavnost ne more najti oznake in ne karakterističnega pokazatelja

v standardnih številkah o posteljnem fondu in o številu postelj na prebivalca, kot je to primer v ustanovah s pristojnosti Sveita za zdravstvo LRS. Sedanji posteljni fond okrajnega zdravstva (Mestna porodnišnica 60 postelj, hospital Poliklinike 140, hospital Antituberkuloznega centra 10, vsega torej 210 postelj) je le nujno dopolnilo prej obrazložene glavne dejavnosti okrajnega zdravstva in seveda ne more prikazati pomena in ne razvoja okrajnega zdravstva. Zdravstvo okraja in republike teče svojo pot, utemeljeno glede na svoje potrebe in dejavnosti in se medsebojno izpopoljuje. Prav z izgradnjo predvidenih objektov (Mestna bolnica v Ljubljani in bolnica v Kočevju) po perspektivnem načrtu pa bo tudi v okrajnem merilu ustvarjen posteljni fond, ki bo v končni svoji številki doprinesel k ustvaritvi republiškega cilja in načrta od sedanjih 6,9 na 7,6 postelj na 1000 prebivalcev.

Urejena javna zdravstvena služba zahteva tudi točno in popolno funkcioniranje lekarniške službe ter njeno razmestitev na krajih, ki so bolnikom lahko dosegljivi. Sedanja lekarniška služba in mreža v glavnem ustreza temu načelu. Zadnja leta so bile odprte lekarniške postaje na Grosupljem, Ivančni gorici in Mengšu, s tem pa vključeni v mrežo lekarniške oskrbe predeli, ki so bili do tedaj z zdravili nezadostno oskrbovani. V bodoče je čimprej usposobiti lekarniško postajo v Medvodah in v Borovnici, sedanjo postajo na Grosupljem spremeniti v lekarno, utrditi farmacevtski kader, poskrbeti za nadomestitev že obrabljene aparature (vsaj one, ki je vezana na devizna sredstva) in za delno modernizacijo iste, oskrbeti ji vsaj dva analitska laboratorija, za par popolnoma izrabljenih oprem starih lekarn pa je najti investicijska sredstva.

Izvršitev planiranih gradenj je poleg strokovnih potreb tudi družbenopolitično pomembna in nujna. V borbi proti privatni praksi — ki v letu 1958 z zakonom o opravljanju privatne prakse v LRS — prehaja v stadij stroge ločitve javne in privatne zdravstvene službe — je strokovna, personalna in funkcionalna utrditve javne zdravstvene službe zahteva, ki mora biti dosežena z vsemi sredstvi.

Tudi predvidena vključitev kmečkega prebivalstva v zdravstveno zavarovanje narekuje javni zdravstveni službi in organom, ki jo finansirajo, skrb in prizadevanje, da pravočasno usposobijo to službo za naloge, ki jih mora obravnavati in za dejavnosti, ki se vključujejo vanjo.

A) Novogradnje in izpopolnitve
V izvrševanju gornjih nalog so zdravstvu okraja Ljubljana v letih 1957 do 1961 potrebne naslednje novogradnje in izpopolnitve:

I. Zdravstveni domovi novogradnje:	
zdravstveni dom Vič	120.000.000 din
zdravstveni dom Šiška	110.000.000 „
zdravstveni dom Moste	120.000.000 „
zdravstveni dom Rudnik	80.000.000 „
zdravstveni dom Polje	120.000.000 „
zdravstveni dom Kamnik	110.000.000 „
zdravstveni dom Borovnica	40.000.000 „
	700.000.000 din
adaptacije, nadzidave:	
zdravstveni dom Sentvid	30.000.000 din
zdravstveni dom Mengeš	6.000.000 „
zdravstveni dom Moravče	15.000.000 „
zdravstveni dom Bežigrad	90.000.000 „
zdravstveni dom Črnuče	30.000.000 „
zdravstveni dom Logatec	
(za zdravstveno postajo Rovte)	2.000.000 „
	173.000.000 din

obratne ambulante:		
Lesna industrija Logatec	6,000.000 din	
»Brest« Cerknica	5,000.000 „	
»Motvoz« Grosuplje	3,000.000 „	
Telekomunikacije Sentvid	1,500.000 „	
Papirnica Vevče	2,000.000 „	
»Kartonažna« Ljubljana	1,000.000 „	
»Predilnica« Litija	4,000.000 „	
	22,500.000 din	895,500.000 din

II. Okrajni zdravstveni zavodi

Poliklinika v Ljubljani (dokončna ureditev in usposobitev)	200,000.000 din
Centralni otroški dispanzer (nadzidave)	120,000.000 „
Mestna porodnišnica (vhodni paviljon)	20,000.000 „
Centralna šolska poliklinika (kotlarna, kopeli, adaptacije)	8,000.000 „
Centralni dispanzer za žene (priprave, študij, načrti ter prva faza novogradnje)	50,000.000 „
Antituberkulozni center	50,000.000 „
Okrajni higienski zavod	50,000.000 „
Dečji dom — adaptacija	25,000.000 „

523,000.000 din

III. Mestna bolnica v Ljubljani

Preureditev Mladike ali navogradnja s 3 oddelki: kirurški, interni, otološki — 320 postelj 300,000.000 din

IV. Bolnica v Kočevju

novogradnja (135 postelj) 500,000.000 din

V. Vozni park

Zdravstvenim domovom v Ljubljani in Okrajnemu higienemu zavodu (6 os. avtomobilov) 10,000.000 din
2.228,500.000 din

Komisija za družbeni standard OLO Ljubljana, ki je pripravljala perspektivni plan negospodarskih investicij, priznava pri zdravstvu in njegovem razvoju potrebo po razširitvi mreže zdravstvenih domov in ostalih prej omenjenih gradenj. Ugotavlja, da se bo iz družbenih sredstev kot doslej poleg investicij finansirala preventiva in pa zdravljenje nekaterih boleznih; ostali tekoči izdatki zdravstvenih zavodov pa se bodo krili iz njihovih lastnih dohodkov.

Glede na to, da se bo v primeru z letom 1957 v onih zdravstvenih zavodih, ki se financirajo direktno iz proračuna (Okrajni higienski zavod, Centralna šolska poliklinika in dispanzerji), povečalo število pregledov in drugih storitev do leta 1961 predvidoma za 40%, pri finančno samostojnih zavodih pa za 25%, jemlje komisija to povečanje tudi za osnovo povečanja tekočih izdatkov. Po tem računu bi bili tekoči izdatki naslednji:

	milijoni dinarjev						
	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Nespremenjene plače							
proračun — osebni izdatki	—	36	59	64	70	77	83
pror. dot. za osebne izdatke	—	19	26	27	29	31	33
Pri spremenjenih plačah ¹							
proračun — osebni izd. (6%)	41	36	59	72	84	97	111
materialni izd.	106	155	187	204	221	241	262
Proračunske dotacije I. s. z.							
za osebne izdatke (6%)	4	19	26	50	33	37	41
za materialne izdatke	14	31	41	42	44	46	49
Skupaj	165	241	313	348	382	421	463

Opomba 1: za leto 1958 povečanje plač za 13%, nato po 6% letno.

Glede na to, da se bo zaposlenost in s tem tudi število socialnih zavarovancev — koristnikov zdravstvenega zavarovanja povečalo predvidoma letno za okrog 5% in se bodo temu primerno povečali tudi izdatki zdravstvenega zavarovanja,

se bodo v enakih meri večali tudi lastni dohodki zdravstvenih domov, postaj in zavodov, ki se financirajo samostojno. Po tem računu bodo lastni dohodki finančno samostojnih zavodov naslednji:

	milijoni dinarjev						
	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
nespremenjene plače							
za osebne izdatke	84	234	370	388	405	425	445
pri povišanih plačah	84	234	370	438	485	540	600
materialni izdatki	132	365	575	603	630	660	690
Skupaj	216	599	945	1041	1115	1200	1290

Po mnenju okrajne komisije za perspektivni plan zadovoljitev navedenih investicijskih potreb do leta 1961 (v znesku 2228,5 milijona) najbrž bo mogoča, ker bi to pomenilo angažirati za zdravstvene investicije letno povprečno trikrat toliko denarnih sredstev, kot je bilo angažiranih v zadnjih letih. Menimo zato v soglasju s komisijo, da bi povprečne letne investicije v višini

300—400 milijonov pomenile komaj možno obremenitev družbenih sredstev. Ker pa so potrebe po investicijskih sredstvih v zdravstvu dejansko velike in funkcionalno povezane z gospodarskim razvojem in standardom, bi bilo po mnenju komisije potrebno stremeti za tem, da bi se realizirale vsaj naslednje investicije:

	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1957—1961
milijoni dinarjev	196	168	212	300	350	360	400	1,602

B) Zdravstveni kadri

Sedanji zdravstveni kader v okraju je številčno nezadosten. Primanjkuje predvsem visoko in srednje kvalificiranega medicinskega osebja. Sedanja zasedba delovnih mest tudi s honorarnimi zdravniki, predvsem s specialisti, je izhod za silo, ker je že zdavnaj dognano, da ho-

norarna zaposlitev ni ekvivalent za redno delo niti v strokovnem oziru, še manj pa v pogledu analitičnih in statističnih obdelav svoje dejavnosti in iz tega izvajanih programov, kar vse je prav v zdravstvu bistvene važnosti.

Predvidevanj razvoj zdravstva v okraju kaže naslednjo sliko in potrebe po strokovnem kadru:

Zdravstveni kader	Sedanje stanje	Potrebe	Skupaj do 1. 1961
zdravniki splošne prakse	88	40	128
zdravniki — razni specialisti v preventivnih in kurativnih ustanovah	25	127	149
medicinske sestre v preventivnih in kurativnih ustanovah	150	190	340
ostali srednji kadri (fizioterapevti, sanitarni tehniki, zobni tehniki)	54	94	148
babice	108	18	126
zobozdravniki in zobni terapevti (dentisti)	62	58	120

(V številkah so prikazane vse potrebe po kadru v okrajnih in občinskih zdravstvenih zavodih, zapopadena je tudi bodoča Mestna bolnica v Ljubljani in bolnica v Kočevju.)

Sestav in delo Sveta za zdravstvo

Glede na spreminjanje in rast okraja Ljubljana je tudi Svet za zdravstvo v letu 1957 menjal svoj sestav in članstvo. Pred priključitvijo Kočevske in v prvih mesecih leta 1957 je štel 9 članov (6 moških in 3 žene; 5 zdravstvenih delavcev in 4 uslužbenec), po priključitvi kočevskega okraja je bil za kratek čas znatno razširjen na 16 članov, katero preveliko število pa je bilo sredi leta znižano na 13 članov (8 moških in 5 žena; po službenem in strokovnem sestavu pa 5 zdravnikov, 2 srednja medicinska delavca, 1 študent medicine, 1 uslužbenec zdrav. uprave, 2 odbornika zbora proizvajalcev, direktor OZSZ Ljub-

ljana, 1 uslužbenec). Sestav Sveta je bil primeren, udeležba žena, razmerje zdravstvenih delavcev in ostalih, zastopstvo vojske, Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje zdravstvenih zavodov mesta in terena zadovoljivo in koristno, le trojna izmenjava njegovga sestava oziroma članstva v istem letu ni pospeševala kontinuitete in enotnosti dela Sveta, bila pa je glede na teritorialne spremembe okraja nujna.

V l. 1957 je imel Svet za zdravstvo 10 sej, od tega 1 skupno s svetom za šolstvo, delo in socialno varstvo. V okviru Sveta za zdravstvo so imenovane tri komisije oziroma odbori: odbor za zdravstveno varstvo, odbor za male asanacije in komisija za higiensko tehnično zaščito (HTZ).

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA DOBROPOLJE

429.

Na podlagi 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19/52), 2. in 3. člena ter 1. odstavka 6. člena Uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpisujejo takso in prometni davek taksne tarife zakona o taksah (Ur. l. FLRJ št. 19/53 in 16/58), 12. člena uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Uradni list FLRJ št. 52/57) in 26. člena statuta občine Dobropolje je občinski ljudski odbor Dobropolje na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 21. julija 1958 sprejel

ODLOK

o občinskih taksah

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Poleg občinskih taks, ki so predpisane z odlokom o občinskih taksah, ki ga je sprejel okrajni ljudski odbor Ljubljana (Ur. list LRS št. 19/56), se pobirajo na območju občine Dobropolje občinske takse, vredpisane s tarifo k temu odloku.

2. člen

Občinske takse, ki se pobirajo po določbah tega odloka, so določene v prilogi k temu odloku in v dek proračuna občine.

3. člen

Občinske takse se plačujejo vnaprej v gotovini ali v taksnih znamkah.

4. člen

Določbe zakona o taksah (Uradni list FLRJ št. 68/48) z vsemi poznejšimi spremembami in dopolnitvami ter določbe uredbe o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih dohodkov (Uradni list FLRJ št. 53/57 in 25/57) se primerno uporabljajo tudi glede občinskih taks, če niso s tem odlokom drugače določene.

5. člen

Osebe, ki so po zakonu o taksah ali s posebnimi predpisi višjih državnih organov proste plačila državnih taks, so proste tudi občinskih taks, predpisane po tem odloku. Za predmete, za katere so po zakonu o taksah ali po posebnih predpisih višjih državnih organov plačila državna taksa, se ne plačujejo občinske takse, če niso s tem odlokom drugače določene.

6. člen

Osebe, ki so plačale višjo takso, kot je predpisana v tarifi tega odloka, imajo pravico do povračila. vračilo se izvrši v smislu navodila o povračilu in preknjiževanju pomotoma ali preveč plačanih dohodkov proračunov in skladov (Uradni list FLRJ št. 38/57).

7. člen

Za izvrševanje tega odloka skrbi in opravlja kontrolo nad plačili taks Uprava za dohodke občinskega ljudskega odbora Dobropolje.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po objavi.

II. TARIFA

Tarifna št. 1: Taksa za vloge, pritožbe, odločbe in potrdila, ki so naslovljene na občinski ljudski odbor, njegove organe, urade in zavode, ki opravljajo upravne zadeve, oziroma ki jih ti rešujejo ali izdajajo, znaša:

- na vloge 20 din;
- na pritožbe 90 din;
- na odločbe — o dovolitvi podaljšanja poslovnega časa v gostinstvu ali na prireditve z gostinskimi storitvami za ves večer 2000 din;
- o dovolitvi priložnostnega točenja alkoholnih pijač 3000 din; za vsako drugo odločbo, razen za odločbe, po tar. št. 3 te tarife, 75 din;
- za vsako potrdilo 50 din.

Za prireditve ob praznovanju državnih praznikov se taksa po tej tarifni številki ne pobira.

Tarifna št. 2: Taksa za pot uslužbenecv občinskega ljudskega odbora izven uradnih prostorov se plača, kadar pot povzroči stranka, razen za ureditev stanovanjskih zadev in drugih zadev do vrednosti 10.000 dinarjev, ne glede na število uslužbenecv:

- za pregled stavbišča ali prostora za napravo stavbišča 200 din;
- za pregled zgradbe ali posameznih prostorov zgradbe, da bi se izdalo uporabno dovoljenje:
 - pri pregledu do 5 prostorov 100 din;
 - pri pregledu od 6 do 20 prostorov 200 din;
 - pri pregledu nad 20 prostorov 500 din;

3. za vsako pot izven uradnih prostorov v drugih zadevah 100 din.

Taksa se plača na vlogi, s katero povzroči stranka pot uslužbenecv, poleg taks po tar. št. 1 tega odloka.

Tarifna št. 3: Taksa za odločbo, s katero občinski ljudski odbor, njegovi uradi in organi izdajajo dovoljenje za gospodarsko dejavnost, znaša 30% od takse po zakonu o taksah.

Tarifna št. 4: Taksa za potrjevanje listin, ki jih potrjujejo občinski ljudski odbor, njegovi organi in uradi, se plača:

- za potrditev vsake listine, za prvo polo 35 din, za vsako nadaljnjo polo 25 din;
- če se potrdi samo podpis, se plača taksa 25 din za potrditev vsakega podpisa ali pečata;
- za potrditev cenitve posestva 250 din;
- za overitev kopirnega načrta po občinskem ljudskem odboru, če zahtevajo kopiranje zasebniki, 500 dinarjev;
- za overitev pogodbe pri državnem organu se plača:
 - za novo sklenjeno pogodbo, katere vrednost znaša do 10.000 din,

75 dinarjev, od 10.000 do 50.000 din 150 din, od 50.000 do 150.000 dinarjev 300 din, od 150.000 do 250.000 din 500 din, nad 250.000 din 1,2%;

če se vrednost ne da oceniti, 125 din;

b) za overitev podaljšanja pogodbe se plača 50% takse iz točke a) te tarifne številke.

Tarifna št. 5: Taksa za odločbo o kazni v postopku o prekrških se plača:

- če je izrečena kazen ukora, 50 din;
- če je izrečena denarna kazen v višini:
 - do 1000 din — 100 din;
 - nad 1000 din do 3000 din — 200 din.

Tarifna št. 6: Za pisemne ponudbe na javnih dražbah (ofertalne licitacije) pri državnih organih in zavodih ter gospodarskih in drugih organizacijah se plača taksa od predračunske vrednosti posla, ki je na dražbi, in sicer:

- od vrednosti do 1 milijona — 500 din;
- od vrednosti 1 milijona do 5 milijonov — 1000 din;
- od vrednosti nad 5 milijonov do 20 milijonov — 2000 din;
- od vrednosti nad 20 milijonov do 50 milijonov — 5000 din;
- od vrednosti nad 50 milijonov do 100.000.000 — 10.000 din;
- od vrednosti nad 100 milijonov — 20.000 din.

Takso po tej tarifni številki pobere organ, ki je razpisal licitacijo. V treh dneh po licitaciji mora ta organ predložiti občinskemu ljudskemu odboru — upravi za dohodke — obračun o pobranih taksah s podatki o številu ofert ter o njih posamični kakor tudi skupni vrednosti.

Za ustne javne dražbe se taksa ne pobira.

Tarifna št. 7: Za dovoljenje glasbe v gostinskih in drugih lokalih se plača:

- za stalno glasbo mesečno 2000 dinarjev;
- za občasno glasbo mesečno 1000 din;
- za priložnostno glasbo 500 din.

Kot stalno glasbo je razumeti muzikalne nastope vseh vrst, če se izvajajo najmanj štirikrat tedensko. Kot občasno glasbo je razumeti glasbo, ki se izvaja redno vsak teden, vendar največ trikrat tedensko.

Kot priložnostno glasbo je razumeti enkratni glasbeni nastop. Za reproducirano glasbo se občinska taksa ne plača. Prav tako se ne plača občinska taksa na glasbo v javnih lokalih, kamor je dovoljen vstop proti plačilu prostovoljnih prispevkov in kjer se izvaja glasba kot kulturno-umetniška prireditve ali v sklopu prireditve.

Za plačilo takse odgovarja prireditelj glasbe, podpisan na priglasnici, ki jo mora po 4. čl. Zakona o prekrških zoper javni red in mir (Uradni list LRS št. 19/49) predložiti organu ObLO, ki je pristojen za notranje zadeve, ob priglasitvi prireditve. Najkasneje tri dni pred prireditvijo glasbe mora prireditelj predložiti občinskemu ljudskemu odboru priglasitev glasbe v dveh izvodih in plačati ustrezno takso. Ta taksa se ne plača ob prireditvah za državne praznike.

Tarifna št. 8: Taksa na firmo: Vsaka pravna in fizična oseba, ki se na območju občine stalno bavi s katero koli vrsto gospodarske de-

javnosti, plača letno takso na firmo, in sicer:

- za zasebno uslužnostno obrt, če znaša višina davčne osnove:
 - do 1000.000 din — 1000 din;
 - od 101.000 do 160.000 din — 2000 dinarjev;
 - od 161.000 do 300.000 din — 4000 dinarjev;
 - od 301.000 dalje in za socialistično uslužnostno obrt 6000 din;
- za vse ostale obrti, gospodarske organizacije ter prodajalne proizvodnih gospodarskih organizacij 15.000 din;
- za poslovalnice ostalih strok 10.000 din;
- za trafike in kioske 1000 din.

Taksa na firmo dospe v vplačilo 1. januarja za celo koledarsko leto vnaprej in mora biti plačana do 15. februarja istega leta v gotovini pri občinski upravi za dohodke. Če se je gospodarska dejavnost pričela po 30. juniju, se plača za tisto leto samo polovica letne takse na firmo. Za leto 1958 velja rok za prijavo in plačilo 30 dni od dneva objave tega odloka v »Glasniku«.

Tarifna št. 9: Taksa na reklame:

Za uporabo zidov, kioskov, stebrov, ograj in drugih predmetov na javnih mestih se plača nadomestitev, pritrditev, izobešanje, pisanje oziroma slikanje reklam zaradi materialne koristi, za vsak kvadratni meter reklame 10 din, najmanj pa 500 din letne takse na reklamo.

Namesititev reklame se mora prijaviti vsaj 24 ur prej pri Upravi za dohodke ObLO v dveh izvodih. Iz prijave mora biti razviden koristnik reklame, velikost in besedilo reklame, kraj namesititve in število predmetov, na katerih se namešča.

Plačnik takse je tisti, v čigar korist je reklama. Reklamno takso na prometnih sredstvih in drugih reklamnih objektih pobira tisti ObLO, kjer je sedež podjetja, ki daje reklamo. Če je reklama v preteklem letu po 1. januarju še vedno nameščena, je plačati ponovno letno takso na reklamo. Vsaka vsebinska sprememba reklame zahteva ponovno prijavo in plačilo letne takse. Slike in napisi, ki so po priporočilu pristojnih ustanov namenjene za pospeševanje turizma, za pobijanje boleznih ter za preprečevanje škode na ljudeh ali na splošni ljudski imovini, so oproščeni takse na reklamo.

Tarifna št. 10: Takse na pse:

Lastniki psov plačajo za posest psa letno takso, ki znaša na območju občine Dobropolje 300 din.

Takse so oproščeni varnostni organi za posest uradnih psov, lastniki psov, ki vodijo slepe, ter lastniki reševalnih, rasnih in lovskih psov z rodovniki ter psov, starih do 6 mesecev.

Lastniki reševalnih, rasnih in lovskih psov morajo to svojstvo psov na zahtevo organov občinskega ljudskega odbora dokazati s potrdilom drugega organa.

Prijave o posesti psov, starih nad 6 mesecev, se vlagajo pri Upravi za dohodke ObLO Dobropolje vsako leto do 31. januarja v letu. Kdor pridobi psa, starega nad 6 mesecev, med letom, ga mora prijaviti v roku 15 dni po pridobitvi. Kdor pridobi psa po preteku prvega polletja, plača zanj le polovico predpisane letne takse. Če lastniki psov ne prijavijo psov v določenem roku, plačajo redno takso, povečano za 100%.

St. 03/5-512/1-58.

Dobropolje, dne 21. julija 1958.

Predsednik ObLO:
Marjan Miklič l. r.

OBČINA IVANČNA GORICA

430.

Na podlagi 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS štev. 19/52), 2. in 3. člena ter 1. odstavka 6. člena uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpisujejo takse in prometni davek (Ur. list FLRJ št. 19/53 in 16/58), 12. člena uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57) in 26. člena statuta občine Ivančna gorica je občinski ljudski odbor Ivančna gorica na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 30. junija 1958 sprejel

ODLOK

o občinskih taksah

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Poleg občinskih taks, ki so predpisane z odlokom o občinskih taksah, ki ga je sprejel Okrajni ljudski odbor Ljubljana (Uradni list LRS št. 19/56), se pobirajo na območju občine Ivančna gorica še občinske takse, predpisane s tarifo k temu odloku.

2. člen

Občinske takse, ki se pobirajo po določbah tega odloka, so dodek občine.

3. člen

Občinske takse se plačujejo vnaprej v gotovini ali pa v taksnih znamkah.

4. člen

Določbe zakona o taksah (Ur. list FLRJ št. 68/46) z vsemi poznejšimi spremembami in dopolnitvami ter določbe uredbe o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih dohodkov (Uradni list FLRJ št. 33/53 in 25/57) se primerno uporabljajo tudi glede občinskih taks, če ni s tem odlokom drugače določeno.

5. člen

Osebe, ki so po zakonu o taksah ali s posebnimi predpisi višjih državnih organov proste plačila državnih taks, so proste tudi plačila občinskih taks, ki so predpisane s tem odlokom.

Za predmete, za katere se po zakonu o taksah ali po posebnih predpisih državnih organov ne plača državna taksa, se ne plača tudi občinska taksa po tem odloku.

6. člen

Osebe, ki so plačale višjo takso, kot je predpisana v tarifi tega odloka, imajo pravico do povračila.

Povračilo se izvrši v smislu navodila o povračilu in preknjiževanju pomotoma ali preveč plačanih dohodkov proračunov in skladov (Uradni list FLRJ št. 38/57).

7. člen

Za izvrševanje tega odloka skrbijo ustrezni organi občinskega ljudskega odbora, kontrolo nad plačili taks pa opravlja Uprava za dohodke Občinskega ljudskega odbora Ivančna gorica.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po objavi.

II. TARIFA

Tarifna št. 1: Taksa na vloge, pritožbe, odločbe in potrdila, ki so naslovljene na občinski ljudski od-

bor, njegove organe, urade in zavode, ki opravljajo upravne zadeve, oziroma ki jih ti rešujejo ali izdajajo, znaša:

- a) na vlogo 20 din;
- b) na pritožbo 90 din;
- c) na odločbo:

— o dovolitvi podaljšanja poslovnega časa v gostiščih ali na prireditvah z gostinskimi storitvami za ves večer 2000 din;

— o dovolitvi priložnostnega točenja alkoholnih pijač 3000 din;

— za vsako drugo odločbo, razen za odločbo po tar. št. 3 te tarife — 75 din;

č) za vsako potrdilo 50 din.

Za prireditve ob praznovanju državnih praznikov se taksa po tej tarifni številki ne pobira.

Tarifna št. 2: Taksa za pot uslužbencev občinskega ljudskega odbora izven uradnih prostorov se plača, kadar pot povzroči stranka, razen za ureditev stanovanjskih zadev in drugih zadev do vrednosti 10.000 dinarjev, ne glede na število uslužbencev:

1. za pregled stavbišča ali prostora za napravo stavbišča 200 din;

2. za pregled zgradbe ali posameznih prostorov zgradbe, da bi se izdalo uporabno dovoljenje:

— pri pregledu do 5 prostorov 100 din;

— pri pregledu od 6 do 20 prostorov 200 din;

— pri pregledu nad 20 prostorov 500 din;

3. za vsako pot izven uradnih prostorov v drugih zadevah 100 din.

Taksa se plača na vlogi, s katero povzroči stranka pot uslužbencev, poleg taks po tar. št. 1 tega odloka.

Tarifna št. 3: Taksa za odločbo, s katero občinski ljudski odbor, njegovi uradi in organi izdajajo dovoljenje za gospodarsko dejavnost, znaša 30% od takse po zakonu o taksah.

Tarifna št. 4: Taksa za potrjevanje listin.

Za potrjevanje pogodb in drugih listin, ki jih potrjujejo občinski ljudski odbor, njegovi organi in uradi, se plača:

1. za potrditev vsake listine, za prvo polo 35 din, za vsako nadaljnjo polo 25 din, če se potrdi samo podpis ali pečat, se plača taksa 25 din;

2. za overitev cenitve posestiva 250 din;

3. za potrditev kopirnega načrta po občinskem ljudskem odboru, če zahtevajo kopiranje zasebniki — 500 din;

4. za overitev pogodb pri državnem organu se plača:

a) za novo sklenjeno pogodbo, katere vrednost znaša:

do 10.000 dinarjev 75 din;

od 10.000 do 50.000 din 150 din;

od 50.000 do 150.000 din 300 din;

od 150.000 do 250.000 din 500 din;

nad 250.000 din pol odstotka;

če se vrednost ne da oceniti — 125 din;

b) za overitev podaljšanja pogodbe se plača 50% takse iz točke a) te tarifne številke.

Tarifna št. 5: Taksa na firme:

Vsaka pravna in fizična oseba, ki se bavi na območju občine s katero koli vrsto gospodarske dejavnosti, plača letno takso na firmo. Takсни zavezanci plačujejo takso na firmo po tej lestvici:

Ce znaša v preteklem letu davčna osnova taksnega zavezanca v zasebnem sektorju oziroma celotni dohodek taksnega zavezanca v socialističnem sektorju do 5.000.000 din, plača letno takso na firmo 1000 din;

od 5.000.000 do 10.000.000 din — 3000 din;

od 10.000.000 do 15.000.000 din — 5000 din;

od 15.000.000 do 30.000.000 din — 10.000 din;

od 30.000.000 do 50.000.000 din — 15.000 din;

nad 50.000.000 din — 20.000 din.

Taksa za firmo dospe v plačilo 1. januarja za celo koledarsko leto naprej in mora biti plačana do 15. februarja istega leta v gotovini pri občinski upravi za dohodke.

Ce se gospodarska dejavnost prične med letom, se taksa plača po ugotovitvi davčne osnove oziroma celoletnega dohodka.

Za leto 1958 velja rok za prijavo in plačila 30 dni od dneva objave tega odloka v »Glasniku«.

Tarifna št. 6: Taksa za odločbo o kazni v postopku o prekrških se plača:

1. če je izrečena kazen ukora — 50 din;

2. če je izrečena denarna kazen v višini:

a) do 1000 din — 100 din;

b) od 1000 do 2000 din — 200 din;

c) od 2000 do 3000 din — 300 din.

Tarifna št. 7: Takse na glasbo v javnih lokalih:

Za dovoljenje glasbe v gostinskih in drugih javnih lokalih se plača:

a) za stalno glasbo mesečno — 2000 din;

b) za občasno glasbo mesečno — 1000 din;

c) za priložnostno glasbo — 500 din.

Kot stalno glasbo je razumeti muzikalne nastope vseh vrst, če so najmanj štirikrat tedensko.

Kot občasno glasbo je razumeti glasbo, ki se izvaja redno vsak teden, vendar največ trikrat tedensko.

Kot priložnostno glasbo je razumeti enkratni glasbeni nastop.

Za reproducirano glasbo se občinska taksa ne plača. Prav tako se ne plača občinska taksa na glasbo v javnih lokalih, kamor je dovoljen vstop proti plačilu prostovoljnih prispevkov in kjer se izvaja glasba kot kulturno umetniška prireditve ali v sklopu prireditve.

Za plačilo takse odgovarja prireditelj glasbe, podpisan na priglasnici, ki jo mora po 4. čl. zakona o prekrških zoner javni red in mir (Ur. list LRS št. 19/49) predložiti upravnemu organu ObL.O. ki je pristojen za notranje zadeve, najkasneje 3 dni pred prireditvijo v dveh izvodih. Taksa se plača ob priglasitvi prireditve.

Taksa se ne plača ob prireditvah za državne praznike.

Taksa na reklame:

Tarifna št. 8: Za reklame, ki se zaradi materialne koristi obesijo ali kako drugače pritrđijo, napišejo ali naslikajo na zidove ali v notranjosti javnih lokalov, na avtobusih in izložbenih oknih ter podobno, se plača enkratna taksa ne glede na število izvodov v višini 500 din od kvadratnega metra reklame.

Te takse so oproščene:

a) reklame, napisi in druga obvestila društev in družbenih organizacij;

b) reklame, napisi in obvestila v poslovnih prostorih gospodarskih organizacij, ki se nanašajo na redno poslovanje samih teh gospodarskih enot;

c) slike in napisi, ki so po priporočilu pristojnih ustanov namenjene za pospeševanje turizma, za pobujanje alkoholizma in za zatiranje bolezni ter za preprečevanje škod na ljudeh ali na splošni ljudski imovini.

Za plačilo takse je odgovoren tisti, ki obesi ali pritrđi reklamo na

javnem kraju; kolikor bi ne bilo mogoče ugotoviti tistega, ki je obesil ali pritrđil reklamo, odgovarjajo za plačilo tišči, v katerih korist je reklama.

Oseba, ki je pooblaščena po občinskem ljudskem odboru za plakatiranje, mora v prvih treh dneh vsakega meseca za pretekli mesec predložiti občinski upravi za dohodke obračun o skupnem številu reklam ter o vsoti plačane takse za mesec poročanja. Vsi tisti, ki sami oskrbujejo objavo reklam, pa so dolžni pred objavo reklame občinski upravi za dohodke pismeno predložiti podatke o številu in velikosti reklamnih izvodov z obračunom o že plačani taksi.

Ce je reklama iz preteklega leta po 1. januarju še vedno nameščena, je plačati ponovno letno takso na reklamo. Vsaka vsebinska sprememba reklame zahteva ponovno prijavo in plačilo takse.

Taksa na ponudbe na ofertalnih licitacijah pri državnih uradih in zavodih, gospodarskih in drugih organizacijah:

Tarifna št. 9: Pri ofertalnih licitacijah, ki jih razpisujejo državni uradi, proračunski in finančni samostojni zavodi, gospodarske in druge organizacije, se plača taksa od proračunske vrednosti posla, ki je na dražbi, in sicer:

— za vrednost do 100.000 din — 200 din;

— za vrednost od 100.000 din do 1.000.000 din — 500 din;

— za vrednost od 1.000.000 din do 5.000.000 din — 1000 din;

— za vrednost od 5.000.000 din do 20.000.000 din — 2000 din;

— za vrednost od 20.000.000 din do 50.000.000 din — 5000 din;

— za vrednost od 50.000.000 din do 100.000.000 din — 10.000 din;

— za vrednost nad 100.000.000 din — 20.000 din.

Za posle, pri katerih se proračunska vrednost ne objavi, se plača taksa po prednji lestvici na podlagi ponujene cene.

Takso po tej tarifni številki pobere organ, ki je razpisal ofertalno licitacijo.

V treh dneh po licitaciji mora ta organ predložiti občinskemu ljudskemu odboru obračun o pobranih taksah s podatki o številu ofert ter njihovih posamični kakor tudi skupni vrednosti.

Stevilka 01/1-2085/1.

Ivančna gorica, dne 30. jun. 1958.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:

Stanislav Keber l. r.

OBČINA LJUBLJANA-POLJE

431.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52) in 1. in 2. člena uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpisujejo takse in prometni davek (Ur. list FLRJ št. 19/53 in 16/58) ter 12. člena uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57) je občinski ljudski odbor Ljubljana-Polje na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 3. oktobra 1958 sprejel odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih taksah. Odlok o občinskih taksah (Glasnik št. 84/56 in št. 3/58 se spremeni in dopolni tako, da se njegovo prečiščeno besedilo glasi:

ODLOK o občinskih taksah I. SPLOSNE DOLOČBE

1. člen

Poleg občinskih taks, ki so predpisane z odlokom o občinskih taksah (Ur. list LRS št. 19/56), se pobirajo na območju občine Ljubljana-Polje še občinske takse, predpisane s tarifo k temu odloku.

2. člen

Občinske takse, ki se pobirajo po določbah tega odloka, so dohodek občine.

3. člen

Občinske takse se plačujejo vnaprej in to v gotovini ali pa v taksonih znakah. Do izdaje novih občinskih taksnih znakov se uporabljajo na območju občine Ljubljana-Polje taksne znamke, ki jih je izdal bivši OLO Ljubljana-okolica in bivši MLO glavnega mesta Ljubljane.

4. člen

Določbe zakona o taksah (Ur. list FLRJ št. 68/46) z vsemi poznejšimi spremembami in dopolnitvami ter določbe uredbe o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih prispevkov (Ur. list FLRJ št. 33/53 in št. 25/57) se primerno uporabljajo tudi glede občinskih taks, če ni s tem odlokom drugače določeno.

5. člen

Osebe, ki so po zakonu o taksah ali s posebnimi predpisi višjih državnih organov proste plačila državnih taks, so proste tudi občinskih taks predpisane po tem odloku. Za predmete, za katere se po zakonu o taksah ali po posebnih predpisih višjih državnih organov ne plača državna taksa, se ne plača tudi občinska taksa po tem odloku.

6. člen

Osebe, ki so plačale višjo takso kot je predpisano v tarifi tega odloka imajo pravico do povračila.

Povračilo se izvrši v smislu navodila o povračilu in prevkjiževanju pomotoma ali preveč plačanih dohodkov, proračunov in skladov (Ur. list FLRJ št. 38/57).

7. člen

Za izvrševanje tega odloka skrbijo ustrezni organi občinskega ljudskega odbora, kontrolo nad plačili taks pa vrši finančni organ občinskega ljudskega odbora.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po objavi.

II. TARIFA

Tarifna št. 1: Taksa na vlogo pritožbe, odločbe in potrdila, ki so naslovljene na občinski ljudski odbor, njihove organe, urade, proračunske zavode in finančno samostojne zavode, ki opravljajo upravne zadeve, oziroma, ki jih ti rešujejo ali izdajajo znaša:

1. na vlogo 20 din;

2. na pritožbo 90 din;

3. na odločbo:

a) o dovoljenem podaljšanju poslovnega časa v gostiščih za ves večer 2000 din;

b) o dovoljenem priložnostnem točenju alkoholnih pijač 1000 din;

c) za vsako drugo odločbo, razen za odločbo po tarifni številki 3 te tarife, 75 din;

d) za vsako potrdilo 50 din.

Za prireditve ob praznovanju od države priznanih praznikov, republiških praznikov ali občinskega praznika se taksa po tej tarifni številki ne pobira.

Tarifna št. 2: Taksa za pot uslužbenca občinskega ljudskega odbora izven uradnih prostorov se plača, kadar pot povzroči stranka, razen za ureditev stanovanjskih zadev in drugih zadev do vrednosti 10.000 din, ne glede na število uslužbencev:

1. za pregled stavbišča ali prostora za napravo stavbišča 200 din;

2. za pregled zgradbe ali posameznih prostorov zgradbe, da bi se izdalo uporabno dovoljenje:

a) pri pregledu do 5 prostorov 100 din;

b) pri pregledu od 6 do 20 prostorov 200 din;

c) pri pregledu nad 20 prostorov 500 din;

3. za vsako pot izven uradnih prostorov v drugih zadevah 100 din.

Taksa se plača na vlogi, s katero povzroči stranka pot uslužbenca, poleg taks po tarifni številki 1 tega odloka.

Tarifna št. 3: Taksa za odločbo, katero občinski ljudski odbor, njegovi uradi in organi izdajo dovoljenje za gospodarsko dejavnost, znaša 30% od takse po zakonu o taksah.

Tarifna št. 4: Taksa za potrjevanje listin.

Za potrjevanje pogodb in drugih listin, ki jih potrjujejo občinski ljudski odbor, njegovi organi in uradi, se plača:

1. za potrditev vsake listine:

a) za prvo polo 35 din;

b) za vsako nadaljno 25 din;

Ce se potrdi samo podpis ali pečat, se plača taksa 25 din za potrditev vsakega podpisa ali pečata.

2. za overitev cenitve posestva 250 din;

3. za potrditev kopirnega načrta po občinskem ljudskem odboru, če zahtevajo kopiranje zasebniki, 500 dinarjev;

4. za overitev pogodbe pri državnem organu se plača:

a) za novo sklenjeno pogodbo, katere vrednost znaša:

do 10.000 din — 75 din;

od 10.000 do 50.000 din — 150 din;

od 50.000 do 150.000 din — 300 din;

od 150.000 do 250.000 din — 500 din;

nad 250.000 din $\frac{1}{2}$ %;

če se vrednost ne da ceniti 125 din;

b) za overitev podaljšanja pogodbe se plača 50% takse iz točke a) te tarifne številke.

Tarifna št. 5: Taksa za odločbo o kazni v postopku o prekrških se plača:

1. če je izrečena kazen ukora 50 din;

2. če je izrečena denarna kazen v višini:

a) do 1000 din — 100 din;

b) od 1000 din do 2000 din — 200 din;

c) od 2000 din do 3000 din — 300 din.

Tarifna št. 6: Za dovoljenje glasbe v gostinskih podjetjih in drugih javnih lokalih se plača:

a) za stalno glasbo mesečno — 5000 din;

b) za občasno glasbo mesečno — 1000 din;

c) za priložnostno glasbo — 300 din.

Kot stalno glasbo je razumeti muzikalne nastope vseh vrst, če so najmanj štirikrat tedensko.

Kot občasno glasbo je razumeti glasbo, ki se izvaja redno vsak teden, vendar največ trikrat tedensko.

Kot priložnostno glasbo je razumeti enkratni muzikalni nastop.

Za reproducirano glasbo se občinska taksa ne plača. Prav tako se ne plača občinska taksa za glasbo v javnih lokalih, kamor je dovoljen vstop proti vstopnini ali proti plačilu prostovoljnih prispevkov in kjer se izvaja glasba kot kulturno umetniška prireditve ali v sklopu prireditve.

Za plačilo takse odgovarja prireditelj glasbe, podpisan na priglasnici, ki jo mora po čl. 4 zakona o prekrških zoper javni red (Ur. list LRS št. 19/49) predložiti upravnemu organu ObLO, ki je pristojen za notranje zadeve, najkasneje tri dni pred prireditvijo v dveh izvedih. Taksa se plača ob priglasitvi prireditve. Taksa se ne plača ob prireditvah na državne praznike in občinski praznik.

Taksa na firmo:

Tarifna št. 7: Vsaka pravna in fizična oseba, ki se na območju občine bavi s katerokoli vrsto gospodarske dejavnosti, plača letno takso na firmo, in sicer:

1. za zasebno uslužnostno obrt, če znaša višina davčne osnove:

do 160.000 din — 1000 din;

od 201.000 din do 300.000 din — 3000 din;

nad 301.000 din in za socialistično uslužnostno obrt — 10.000 dinarjev;

2. za vse ostale obrti, gospodarske organizacije, banke, hranilnice ter prodajalne proizvajalnih podjetij — 20.000 din;

3. za poslovalnice živilske stroke — 5000 din;

4. za poslovalnice šivilske, brivskofrizerske ter čevljarske stroke — 1000 din;

5. za poslovalnice ostalih strok — 20.000 din;

6. za trafike in kioske — 1000 dinarjev.

Taksa na firmo dospe v plačilo 1. januarja za celo koledarsko leto vnaprej in mora biti plačana do 15. februarja istega leta v gotovini pri občinski upravi za dohodke. Če se je gospodarska dejavnost pričela po 30. juniju, se plača za tisto leto samo polovica letne takse za firmo. Za leto 1958 velja rok za prijavo in plačilo 30 dni od dneva objave tega odloka v »Glasniku«.

Taksa na licitacije:

Tarifna št. 8: Za pismene ponudbe na javnih dražbah (ofertalne licitacije) pri državnih organih in zavodih ter gospodarskih in drugih organizacijah se plača taksa od predračunske vrednosti posla, ki je na dražbi, in sicer:

1. od vrednosti do 1 milijona — 500 din;

2. od vrednosti nad 1 do 5 milijonov — 1000 din;

3. od vrednosti nad 5 do 20 milijonov — 2000 din;

4. od vrednosti nad 20 do 50 milijonov — 5000 din;

5. od vrednosti nad 50 do 100 milijonov — 10.000 din;

6. od vrednosti nad 100 milijonov — 20.000 din.

Takso po tej tarifni številki pobere organ, ki je razpisal licitacijo. V treh dneh po licitaciji mora ta organ predložiti ObLO — upravi za

dohodke — obračun o pobranih taksah s podatki o številu ofert ter njihovi posamični kakor tudi skupni vrednosti.

Za ustne javne dražbe se taksa na licitacije ne pobira.

Tarifna št. 9: Taksa na dovoljenje kopanja peska, gramoza, kamena, za žganje apna in podobno, ki ga izdajajo občinski ljudski odbori, njihovi organi ali uradi znaša letno 5000 din.

Pripomba: Taksa iz te tarifne številke se ne pobira od lastnikov zemljišč, ki kopljejo material, naveden v prejšnjem odstavku, na lastnem zemljišču in za lastno uporabo.

Taksa na pse:

Tarifna št. 10: Lastniki psov plačajo za posest letno takso, ki znaša:

1. za pse čuvaje — 200 din;

2. za ostale pse — 1200 din.

Takse po tej tarifni številki so oproščeni varnostni organi za posest uradnih psov, lastniki psov, ki vodijo slepe, lastniki reševalnih psov, lastniki rodovniških psov ter psov, starih do 6 mesecev.

Prijave o posesti psov starih nad 6 mesecev, se vlagajo pri upravi za dohodke občinskega ljudskega odbora vsako leto do 31. januarja. Kdor dobi psa starega nad 6 mesecev med letom, ga mora prijaviti v roku 15 dni po pridobitvi. Kdor pridobi psa po preteku 1. polletja plača zani samo polovico predpisane takse. Če lastniki psov ne prijavijo v določenem roku, plačajo redno takso, povečano za 100%.

Štev. 02/1-2758/1-58.

Dne 5. oktobra 1958.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:

Leopold Maček l. r.

OBČINA MORAVČE

432.

Na podlagi 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52) 2. člena in 1. odstavka 6. člena uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpišejo takse in prometni davek (Ur. list FLRJ št. 19-118/53), 1. člena uredbe o spremembah in dopolnitvah uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpisujejo takse in prometni davek (Ur. list FLRJ št. 16/58), 12. člena uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57) v zvezi z 8. in 24. členom statuta občine Moravče je občinski ljudski odbor Moravče na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 8. septembra 1958 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih taksah, ki je bil objavljen v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana št. 79/56, tako da se njegovo prečiščeno besedilo glasi:

1. SPLOSNE DOLOČBE

1. člen

Poleg občinskih taks, ki so predpisane z odlokom o občinskih taksah okrajnega ljudskega odbora Ljubljana (Ur. list LRS št. 19/56), se pobirajo na območju občine Moravče še občinske takse, ki so predpisane s tarifo k temu odloku.

2. člen

Občinske takse, ki se pobirajo po določbah tega odloka, so dohodek občine Moravče.

3. člen

Občinske takse se plačujejo vnaprej, in to v gotovini do izdaje novih občinskih taksnih znamk.

4. člen

Določbe zakona o taksah (Ur. list FLRJ št. 68/46) z vsemi poznejšimi spremembami in dopolnitvami ter določbe uredbe o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih dohodkov (Ur. list FLRJ št. 33/53 in 25/57), se primerno uporabljajo glede občinskih taks, če ni s tem odlokom drugače določeno.

5. člen

Osebe, ki so po zakonu o taksah ali s posebnimi predpisi višjih državnih organov proste plačila državnih taks, so proste tudi občinskih taks, ki so predpisane s tem odlokom.

Za predmete, za katere se po zakonu o taksah ali po posebnih predpisih višjih organov ne plača državna taksa, se ne plača tudi občinska taksa po tem odloku.

6. člen

Osebe, ki so plačale višjo takso, kot je predpisana v tarifi tega odloka, imajo pravico povračila. Povračilo se izvrši v smislu navodila o povračilu in prevknjiženju pomoči ali preveč plačanih državnih dohodkov proračunov in skladov (Ur. list FLRJ št. 38/57).

7. člen

Za izvrševanje tega odloka skrbi in kontrolo nad plačili taks opravlja uprava za dohodke občinskega ljudskega odbora Moravče.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po objavi.

II. TARIFA

Tarifna št. 1: Taksa na vloge, pritožbe, odločbe in potrdila, ki so naslovljene na ObLO, njegove organe, urade, proračunske in finančno samostojne zavode, oziroma, ki jih ti rešujejo ali izdajajo, znaša:

a) na vloge — 20 din;

b) na pritožbe — 90 din;

c) na odločbe:

aa) o dovolitvi podaljšanja delovnega časa v gostiščih za ves večer — 2000 din;

bb) o dovolitvi priložnostnega točenja alkoholnih pijač — 3000 din;

cc) za vsako drugo odločbo, razen za odločbe po tar. št. 3 te tarife — 75 din;

dd) za vsako potrdilo 50 din.

Za prireditve ob praznovanju državnih praznikov se takse po tej tarifni številki ne pobira.

Tarifna št. 2: Taksa za pot uslužbenca občinskega ljudskega odbora izven uradnih prostorov se plača, kadar povzroči pot stranka, razen za ureditev stanovanjskih in drugih zadev do vrednosti 10.000 din, ne glede na število uslužbencev:

1. za pregled stavbišča ali prostora za napravo stavbišča 200 din;

2. za pregled zgradbe ali posameznih prostorov zgradbe, da bi se izdalo uporabno dovoljenje:

a) pri pregledu do 5 prostorov — 100 din;

b) pri pregledu od 6 do 20 prostorov — 200 din;

c) pri pregledu nad 20 prostorov — 500 din.

3. Za vsako pot izven prostorov v drugih zadevah 100 din.

Tarifna št. 3: Taksa na odločbo, s katero občinski ljudski odbor, njegovi uradi in organi izdajajo dovoljenje za gospodarsko dejavnost, znaša 30% od takse po zakonu o taksah.

Tarifna št. 4: Taksa za potrjevanje listin, za potrjevanje pogodb in drugih listin, ki jih potrjujejo občinski ljudski odbori, njegovi organi in uradi, se plača taksa:

1. za potrditev vsake listine za prvo polo 35 din, za vsako naslednjo 25 din;

Ce se potrdi samo podpis ali pečat se plača taksa 25 din;

2. za potrditev ceditve posestva 250 din;

3. za overitev kopirnega načrta, če zahtevajo kopiranje zasebniki, 500 din;

4. za overitev pogodb pri državnem organu se plača:

a) za na novo sklenjeno pogodbo, katere vrednost znaša do 10.000 din — 75 din, od 10.000 din do 50.000 din — 150 din, od 50.000 do 150.000 din — 300 din, od 150.000 do 250.000 din — 500 din, nad 250.000 din 1/2%. Če se vrednost ne da oceniti — 125 din;

b) za overitev podaljšanja pogodbe se plača 50% takse iz točke 4a te tarifne številke.

Tarifna št. 5: Taksa za odločbe o kazni v postopku o prekrških se plača:

1. če je izrečena kazen ukora — 50 din;

2. če je izrečena denarna kazen v višini:

a) do 1000 din — 100 din;

b) od 1000 din do 2000 din — 200 din;

c) od 2000 din do 3000 din — 300 din.

Taksa za glasbo v javnih lokalih:

Tarifna št. 6: Za dovoljenje glasbe v gostinskih in drugih javnih lokalih se plača:

a) za stalno glasbo mesečno — 5000 din;

b) za občasno glasbo mesečno — 1000 din;

c) za glasbo v barih in nočnih lokalih — 12.000 din;

d) za priložnostno glasbo 300 din.

Kot stalno glasbo je razumeti muzikalne nastope vseh vrst, če so najmanj štirikrat tedensko.

Kot občasno glasbo je razumeti glasbo, ki se redno izvaja vsak teden, vendar največkrat trikrat tedensko.

Kot priložnostno glasbo je razumeti enkratni muzikalni nastop.

Za reproducirano glasbo se občinska taksa ne plača. Prav tako se ne plača taksa za glasbo v javnih lokalih, kamor je dovoljen vstop proti vstopnini ali proti plačilu prostovoljnih prispevkov in kjer se izvaja glasba kot kulturno-umetniška prireditve ali v sklopu prireditve.

Za plačilo takse odgovarja prireditelj glasbe, podpisan na priglasnici, ki jo mora po 4. členu zakona o prekrških zoper javni red in mir (Ur. list LRS št. 19/49) predložiti upravnemu organu ObLO, pristojnemu za notranje zadeve, ko priglasil prireditev. Najkasneje tri dni pred prireditvijo glasbe mora prireditelj predložiti občinskemu ljudskemu odboru priglasitev glasbe in plačati ustrezno takso.

Tarifna št. 7: Taksa za uporabo pločnikov in cestišča pred poslovnim prostorom.

a) za trajno uporabo pločnika in cestišča pred poslovnim prostorom

se plača za vsak m² zaseženega prostora letno 250 din;

b) za začasno uporabo pločnika in cestišča pred poslovnim prostorom se plača za vsak m² zaseženega prostora na mesec 25 din.

Uporaba pločnika ali cestišča za dobo 3 mesecev ali več se šteje za trajno uporablanje.

Taksa iz te tarifne številke se uniči na dovoljenju.

Za uporabo javnih parkov ali travnikov, ki jih uporabljajo cirkusi, vrtiljaki, strelišča, tobogani, avtodromi in potujoča zabavišča, se ne plača taksa po tem odloku, ker je uporaba zemljišča zvezana s plačilom najemnine, ki jo določi in pobere pristojna uprava dotičnega zemljišča.

Tarifna št. 8: Taksa na reklamo.

Za uporabo zidov, kioskov, stebrov, ograj in drugih predmetov na javnih prostorih, se plača za namestitve, pritrditev, izobešanje, pisanje oziroma slikanje reklam zaradi materialne koristi za vsak m² reklame po 10 din, najmanj pa 500 din letne takse za reklamo.

Namestitve reklame se mora prijaviti v dveh izvodih vsaj 24 ur prej pri upravi za dohodke ObLO. V prijavi mora biti razviden koristnik reklame, velikost in besedilo reklame, kraj namestitve in število predmetov, na katerih se namešča. Plačnik te takse je tisti, v čigar korist je reklama.

Reklamno takso na prometnih sredstvih in drugih reklamnih objektih pobira občinski ljudski odbor, kjer je sedež podjetja, ki daje reklamo. Kolikor je reklama v preteklem letu po 1. januarju še vedno nameščena, je plačati ponovno takso na reklamo. Vsaka vsebinska sprememba reklame zahteva ponovno prijavo in plačilo letne takse.

Slike in napisi, ki so po priporočilu pristojnih ustanov namenjeni za pospeševanje turizma, za pobijanje alkoholizma in za zatiranje boleznih ter za preprečevanje škode na ljudeh ali na splošni ljudski imovini so oproščeni takse na reklamo.

Tarifna št. 9: Taksa na licitacije

za pismene ponudbe na javnih dražbah (ofertalne licitacije) pri državnih organih in zavodih ter gospodarskih in drugih organizacijah se plača od predračunske vrednosti posla, ki je na dražbi, in sicer:

a) od vrednosti do 1 milijona — 500 din;

b) od vrednosti nad 1 do 5 milijonov — 1000 din;

c) od vrednosti nad 5 do 20 milijonov — 2000 din;

d) od vrednosti nad 20 do 50 milijonov — 5000 din;

e) od vrednosti nad 50 do 100 milijonov — 10.000 din;

f) od vrednosti nad 100 milijonov — 20.000 din.

Takso po tej tarifni številki pobere organ, ki je razpisal licitacijo. V treh dneh po licitaciji mora ta organ predložiti občinskemu ljudskemu odboru, upravi za dohodke, obračun o pobranih taksah s podatki o številu ofert ter posamični kakor tudi skupni vrednosti.

Za ustmene javne dražbe se taksa na licitacijo ne pobira.

Tarifna št. 10: Taksa za dovoljenje kopanja peska, gramoza, kamena, za žganje apna in podobno, ki ga izdajo občinski ljudski odbori, njihovi organi in uradi, znaša letno 5000 din.

Tarifna št. 11: Vsaka pravna in fizična oseba, ki se na območju ob-

čine stalno ukvarja s katerokoli vrsto gospodarske dejavnosti, plača letno takso na firmo, in sicer:

a) za izključno uslužnostno obrt — 500 din;

b) za ostale obrtne dejavnosti — 1000 din;

c) za trgovinsko dejavnost — 4000 din;

č) za gostinsko dejavnost:

če gostišče ali gostinsko podjetje ne dosega letnega prometa 3 milijonov — 2000 din;

če do 1 gostišče ali gostinsko podjetje letnega prometa nad 3 milijone — 4000 din;

d) za trafike — 1000 din;

e) za vse ostale dejavnosti (industrijska podjetja, hranilnice in podobno) — 20.000 din.

Poslovalnice, delavnice in prodajalne se štejejo v smislu te tarifne številke za samostojne in se za vsako od njih posebej plača letna taksa, in sicer:

a) za poslovalnice, delavnice in prodajalne obrtnih podjetij 500 din;

b) za vse ostale poslovalnice, delavnice in prodajalne 4000 din.

Taksa na firmo dospe v plačilo 1. januarja za celo koledarsko leto vnaprej in mora biti plačana do 15. februarja istega leta v gotovini pri občinski upravi za dohodke. Če je gospodarska dejavnost pričela po 30. januarju, se plača za dotično leto samo polovica letne takse na firmo.

V primerih, kjer ni zagotovljen minimalni dohodek taksnega zavezanca, ga lahko svet za družbeni plan in finance ObLO delno ali v celoti oprosti plačila takse.

Za leto 1958 velja rok za prijavo in plačilo 30 dni od dneva objave tega odloka v »Glasniku«, št. 01/1-948/1.

Moravče, 8. septembra 1958.

Predsednik občinskega ljudskega odbora: **Martin Klopčič l. r.**

OBČINA TRBOVLJE

Razpis

Komisija obč. ljudskega odbora Trbovlje za imenovanja in razrešitve direktorjev razpisuje prosto mesto:

direktorja Cementarne Trbovlje

Pogoji:

a) inženir kemije ali strojni inženir z najmanj 5-letno prakso v gospodarstvu;

b) diplomiran ekonomist z najmanj 8-letno prakso v industriji gradbenega materiala;

c) tehnik ali komercialist s popolno srednjo šolo z najmanj 8-letno prakso v cementni industriji.

Plača po tarifnem pravilniku oziroma po dogovoru. Stanovanje po dogovoru.

Kolkovane ponudbe z opisom strokovne prakse in življenjepisom najkandidati pošljejo komisiji za imenovanja in razrešitve direktorjev pri ObLO Trbovlje v 15 dneh od objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Komisija ObLO Trbovlje za imenovanja in razrešitve direktorjev

OBČINA ZAGORJE OB SAVI

433.

Na podlagi 2. odst. 2. toč. odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o evidenci in kontroli cen določenih proizvodov (Ur. list FLRJ št. 39-678/58) je občinski ljudski odbor Zagorje ob Savi na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 31. oktobra 1958 sprejel

ODLOK

o prepovedi zvišanja cen industrijskih proizvodov, živil, obrtnih storitev in uslug na območju občine Zagorje ob Savi.

1. člen

Cene industrijskih proizvodov, živil, obrtnih storitev in uslug na območju občine Zagorje ob Savi ne smejo biti višje od cen, ki so veljale na dan 30. septembra 1958.

2. člen

Trgovinsko-gospodarske organizacije na drobno, gostinska podjetja in gostišča, obrtna podjetja in zasebne obrtne delavnice na območju občine Zagorje ob Savi, pri katerih se pojavijo upravičeni razlogi za povišanje cen, so dolžni predložiti utemeljene prijave za povišanje cen preko pristojnih zbornic Svetu za glavni promet ObLO Zagorje ob Savi. Pred odobritvijo Sveta za glavni promet zvišanje cen ni dovoljeno.

3. člen

Prijavi za povišanje cen morajo gospodarske organizacije iz 2. točke tega odloka priložiti novo in staro kalkulacijo ter prepis zaključnega računa za preteklo leto v 2 izvodih.

4. člen

Svet za blagovni promet ObLO Zagorje mora izdati na prijavo gospodarske organizacije iz 2. točke tega odloka rešitev najkasneje v roku 15 dni po prejemu prijave.

Ce Svet za blagovni promet ObLO Zagorje ob Savi ne izda svoje rešitve v predpisanem roku, lahko gospodarska organizacija prodaja odnosno opravlja storitve in usluge po prijavljenih cenah.

5. člen

Za uspešnejšo in hitrejšo odpravo nepravilnosti v zviševanju cen v zvezi s tem odlokom, se pooblašča tržni inšpektorat pri tukajšnjem ObLO Zagorje, da lahko po potrebi pooblasti tudi druge organe, da vršijo kontrolo cen.

6. člen

Za kršitve predpisov tega odloka se uporabljajo določbe iz 3. in 4. točke odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o evidenci in kontroli cen določenih proizvodov (Ur. list FLRJ št. 39-678/58). Imetnik zasebne obrtne delavnice, ki prodaja obrtne proizvode ali opravlja storitve in usluge po cenah, ki so v nasprotju z odlokom o spremembah in dopolnitvah odloka o evidenci in kontroli cen določenih proizvodov (Ur. list FLRJ št. 39-678/58) in z določbami tega odloka, se kaznuje v skladu s 4. točko navedenega odloka po 227. členu kazenskega zakonika z denarno kaznijo ali z zaporom do 6 mesecev ter z odvzemom blaga ali storitev.

7. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. oktobra 1958 dalje.

Št. 07/1-4654/1/58.

Zagorje ob Savi, 31. okt. 1958.

Predsednik občinskega ljudskega odbora: **Rado Taufer l. r.**

Vsebina

Vabilo na 4. skupno sejo OLO, Poročilo Sveta za zdravstvo o delu v letu 1957 (nadaljevanje).
429 Odlok o občinskih taksah občine Dobrenolice.
430 Odlok o občinskih taksah občine Ivančna Gorica.
431 Odlok o občinskih taksah občine Ljubljana-Polje.
432 Odlok o občinskih taksah občine Moravče.
433 Odlok o prepovedi zvišanja cen industrijskih proizvodov, živil, obrtnih storitev in uslug občine Zagorje.